

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/48/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1311203837
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2017:1311203837.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III so sídlom v Bratislave JUDr. Tatianou Buchvaldovou v spore žalobcu: N.. T. K., B.. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, G., zastúpený JUDr. Martin Dianiška, advokát, so sídlom Slnečná 42, Bratislava proti žalovanému v 1. rade : Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom zdravotníctva, Límbova č. 2, Bratislava, žalovanému v 2. rade: Nemocnica s poliklinikou, n.o. Revúca, IČO: 45 736 324, Litovelská č. 25, Revúca, zastúpená advokátom JUDr. Pavlom Halajom, so sídlom Námestie slobody č.2, Revúca IČO: 00 328 693 a žalovanému v 3. rade: Mesto Revúca, IČO: 00 328 693, Námestie slobody č. 13/17, Revúca zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Halajom, so sídlom Námestie slobody č.2, Revúca o určenie neplatnosti odvolania z funkcie na základe uznesenia správnej rady takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd priznáva žalovaným nárok na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 04.04.2011 sa žalobca domáhal najskôr voči žalovanému v 1. rade určenia, že odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o. uznesením Správnej rady Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o., prijatým na spoločnom zasadnutí Správnej rady a Dozornej rady Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o. dňa 13.04.2010, je neplatné. Počas konania rozšíril svoj návrh aj voči odporcovi v 2. rade písomným návrhom doručeným súdu 30.11.2011 a v 3. rade písomným návrhom doručeným súdu 28.02.2012, ktorým súd postupom v zmysle § 92 ods. 1 O.s.p. rozhodol uznesením 19C/48/2011-92 zo dňa 02.02.2012 a uznesením 19C/48/2012-190 dňa 06.02.2013.

2. Tunajším súdom bolo dňa 2.7.2013 rozhodnuté uznesením č.k. 19C 48/2011-222 tak, že súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku právomoci súdu na jej prejednanie a žalobcu zaviazal k povinnosti nahradiť žalovaným v 1. až v 3.rade trovy konania. Voči predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý vo svojom odvolaní namietal postup tunajšiemu súdu, nakoľko podľa jeho tvrdení súd nepostupoval správne, keď konanie vo veci zastavil, avšak zároveň nerozhodol o postúpení veci orgánu príslušnému na prejednanie. Ďalej namietal, že uznesenie súdu prvého stupňa nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a z toho dôvodu je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné, nakoľko ustanovenie § 8 O.s.p. súd prvého stupňa aplikoval v spojení s § 35 zákona č. 213/1997, avšak z odôvodnenia nie je zrejmé, na základe čoho dospel k záveru, že registrový súd má tiež právomoc a povinnosť skúmať aj uznesenia správnej rady, upozorňovať na ne orgány neziskovej organizácie a požadovať vykonanie nápravy v osobitnom konaní podľa § 35 zákona č. 213/1997 Z.z., ktoré konanie by malo predchádzať konaniu v tejto právnej veci.

3. Krajský súd v Bratislave dňa 29.5.2014 o odvolaní žalobcu rozhodol uznesením č.k. 8Co/573/2013-284 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa nie je vecne správne, nakoľko ak súd rozhodne, že nie je daná jeho právomoc na prejednanie určitej veci, je povinný súčasne rozhodnúť aj o postúpení veci orgánu, ktorého právomoc je v danej veci daná.

4. Na pojednávaní konanom dňa 5.2.2015 právny zástupca žalobcu uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Uviedol, že podľa jeho názoru právomoc súdu na prejednanie a vecné rozhodnutie v tejto veci je daná. Poukázal pritom na odôvodnenie uznesenia KS BA č.k. 8co/573/2013-284 v tomto spore, podľa ktorého v prípade, že súd má za to, že nie je daná jeho právomoc, je povinný súčasne rozhodnúť o postúpení veci orgánu, ktorého právomoc je. Ak však takého orgánu niet, potom jediným oprávneným, ktorý je povolaný k ochrane práv žalobcu, je práve súd. Ďalej uviedol, že má za to, že Okresný úrad Banská Bystrica, ktorý je v zmysle zákona č. 213/1997 Zb. o neziskových organizáciách príslušným registrovým úradom, odporcu v 3. rade, nie je orgánom, ktorý má právomoc danú vec rozhodnúť, nakoľko ide o orgán verejnej moci, ktorý môže konať len v medziach zákona, t.j. zákona č. 213/97 Zb.zák., a tento zákon Ú. B. Bystrica právomoc na prejednanie a rozhodnutie tejto veci nezveruje.

5. Právny zástupca žalovaného v 1.rade uviedol, že namieta nedostatok vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v 1. rade. Slovenská republika zastúpená MS SR nie je, a ani v minulosti nikdy nebola v akomkoľvek záväzkovom vzťahu so žalobcom a jeho pracovnoprávneho postavenia riaditeľa neziskovej organizácie. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalobca v tomto spore musí preukázať naliehavý právny záujem na tomto určení, že vyriešením tohto sporu v spore o odvolanie z funkcie riaditeľa, sa zlepši jeho postavenie v neziskovej organizácii. Túto skutočnosť však nie je možné preukázať, keď došlo k skončeniu pracovného pomeru menovaného v roku 2010 z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Žalobca nikdy nenapadol na súde žalobou právny úkon neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Teda aj keby súd rozhodoval o platnosti odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa vo vzťahu k neziskovej organizácii, žalobca by nezískal späť svoje postavenie. Právny zástupca žalovaného v 1.rade navrhol, aby súd žalobu proti žalovanému v 1. rade zamietol.

6. Právny zástupca žalovaných v 2. a v 3. rade uviedol, že má za to, že vecnému prejednaniu veci bráni nedostatok právomoci súdu, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Bratislave sp. zn. 6Co/313/2008 v spojení s rozhodnutím NS SR sp. zn. 5MCdo/3/2010. V skutkovo a právne obdobnej veci týkajúcej sa určenia neplatnosti uznesenia Správnej rady neziskovej organizácie súd druhej inštancie vyslovil právny názor, že vec nepatrí do právomoci súdu. Na základe podnetu procesne neúspešného žalobcu generálny prokurátor vo veci podal mimoriadne dovolanie, avšak nie čo do výroku o zrušení I. stupňového rozhodnutia a zastavenia konania, ale len do výroku o trovách konania. NS SR, ktorý o mimoriadnom dovolaní rozhodoval, nezhladol v rozhodnutí súdu druhej inštancie pochybenie, ktoré by malo za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci. Pokiaľ by NS SR vzhladol na nesprávnosť rozhodnutia súdu druhej inštancie aj v prvej časti rozhodnutia, nielen o trovách, aj napriek tomu že generálny prokurátor do tejto časti dovolanie nepodal, v prípade porušenia zákona by sa touto vecou zaoberal ex offico. Poukázal na rozhodnutie NS SR č. k. 5Cdo/253/2007, ktoré zároveň založil do spisu. Žiadal konanie zastaviť, a po právoplatnosti uznesenia vec postúpiť Okresnému úradu v Banskej Bystrici.

7. Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol uznesením č.k. 19C48/2011-321 zo dňa 05.02.2015, ktorým konanie pre nedostatok právomoci zastavil a po právoplatnosti vec postúpi Okresnému úradu v Banskej Bystrici a žalovaným priznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že spore je predmetom konania určenie neplatnosti uznesenia spoločnej Správnej a Dozornej rady Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o. zo dňa 13.04.2010, ktorým bol z funkcie riaditeľa odvolaný žalobca a do tejto funkcie bola vymenovaná N. J. L.. V spore bolo preukázané, že žalovaní v 1. a 3. rade boli zriaďovatelia zaniknutej Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o a žalovaný v 2. rade je neziskovou organizáciou poskytujúcou všeobecne prospešné služby. Založenie, vznik, zrušenie, zánik, postavenie orgánov a hospodárenie neziskových organizácií poskytujúcich všeobecne prospešné služby upravuje zák. č. 213/1997 Z.z. Dospel k záveru, že spor nevyplýva zo vzťahov uvedených v § 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka., pretože uznesenia správnej rady nie sú právnymi úkonmi a teda neprichádza do úvahy skúmanie ich platnosti v zmysle Občianskeho zákonníka, Zákonníka práce, prípadne podľa Obchodného zákonníka, ale majú charakter riadiacich aktov a nie charakter právnych úkonov. Vyslovil právny názor, že právomoc súdu v spore nie je daná ani podľa § 7 ods. 2 O.s.p. a žalobca sa žalobou nedomáhal preskúmania správneho rozhodnutia podľa piatej časti O.s.p. S poukazom

na ust. § 7 ods. 3 uviedol, že zákon č. 213/1977 Z.z. nestanovuje právomoc súdu na preskúmanie platnosti rozhodnutí správnej rady a právomoc súdu nie je daná. Správny poriadok sa vzťahuje iba na konanie a rozhodovanie o registrácii registrovým úradom. Prejednaniu a rozhodnutiu sporu tak bráni neodstrániteľný nedostatok podmienky konania a to nedostatok právomoci súdu. Na nedostatok právomoci súdu musí súd prihliadnuť v ktoromkoľvek štádiu konania, teda aj v odvolacom konaní (§ 103 O.s.p.). Preto súd § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil a zároveň rozhodol o postúpení spisu na príslušný orgán.

8. Na odvolanie žalobcu súd druhej inštancie uznesením č.k. 8Co344/2015-352 zo dňa 28.12.2015 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vyslovil právny názor, že v zmysle zák. č. 213/1997 Z.z. nie je daná právomoc registrového úradu preskúmať platnosť, resp. neplatnosť odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa uznesením správnej rady a vyhovel tak námietke žalobcu, že Okresný úrad nemá právomoc v spore konať a rozhodnúť o tom, že jeho odvolanie z funkcie riaditeľa Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o. uznesením Správnej rady Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o., prijatým na spoločnom zasadnutí Správnej rady a Dozornej rady Revúckej medicínsko-humanitnej, n.o. zo dňa 13.04.2010 je neplatné. Súd druhej inštancie uviedol, že súd prvej inštancie potom nesprávne rozhodol, keď konanie zastavil, pretože ak niet orgánu, ktorého právomoc je v danej veci daná, nemôže súd vysloviť, že vec nepatrí do jeho právomoci, ak ju nemôže postúpiť na konanie a rozhodnutie inému orgánu verejnej moci. Týmto postupom súdu bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. V spore tak nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. pre zastavenie konania.

9. Podľa § 470 ods.1 prechodných ustanovení Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku platného a účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods.2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie pri zotrvaní žalobcu na svojom žalobnom návrhu, nakoľko súd zmenu žaloby zo dňa 04.05.2017 (č.l.570) v zmysle § 143 CSP nepripustil vo svojej skutkovej a právnej podstate a pri zohľadnení obrany žalovaných a nimi predloženými listinnými dôkazmi a to Okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 10.05.2017, doručenkou preukazujúcou prevzatie okamžitého skončenia, Potvrdením Okresného súdu Revúca, že neprebíha konanie vo veci skončenia pracovného pomeru žalobcu, Záznamom Inšpektorátu práce - konštatujúci, že pri okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 10.05.2017 nedošlo zo strany žalovaného k pochybeniu a rozhodnutiami Okresného súdu Revúca sp. zn. 7T/59/2012 zo dňa 22.10.2014, u Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/4/2015 zo dňa 25.02.2015, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/57/2015 zo dňa 20.01.2016, Okresného súdu Revúca sp. zn. 7T/113/2012 zo dňa 30.09.2015, posúdil žalobu po právnej stránke nasledovne.

12. Podľa § 137 písm. c./ CSP (§ 80 písm. c/ OSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona zák.č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách správna rada je najvyšší orgán neziskovej organizácie. Prvých členov správnej rady vymenúva zakladateľ, ak nie je ustanovené v tomto zákone inak.

14. Podľa ust. § 19 ods. 2 písm. f./ zákona zák.č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách správna rada najmä volí a odvoláva riaditeľa a určuje jeho plat.

15. Podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce pracovný pomer možno skončiť dohodou, výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe.

16. Podľa § 68 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin,

17. Podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce porušil závažne pracovnú disciplínu.

18. Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

19. Podľa § 36 Zákonníka práce veta prvá k zániku práva preto, že sa v ustanovenej lehote neuplatnilo, dochádza len v prípadoch uvedených v § 63 ods. 4 a 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>>, § 68 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>>, § 69 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>>, § 75 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>>, § 77 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>>, § 87a ods. 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>>, § 193 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>> a § 240 ods. 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>>.

20. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci ide nepochybne o žalobu o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Ak má byť žaloba o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je úspešná, musia byť z procesného hľadiska splnené dve podmienky: po prvé, strany sporu musia mať vecnú legitímáciu a po druhé, žalobca musí mať na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Určovacie žaloby podľa § 137 písm. c/ CSP majú v zásade len preventívnu funkciu a smerujú k tomu, aby sa porušeniu práva v budúcnosti predišlo. Z tohto dôvodu žaloba na určenie nie je spravidla opodstatnená tam, kde je možné domáhať sa ochrany žalobou (návrhom) o splnenie povinnosti podľa ustanovenia § 137 písm. b/ CSP. (porovnaj napr. R 17/1972).

21. Vecná legitímácia (aktívna či pasívna) je stav vyplývajúci z hmotného práva. To znamená, že strana sporu je nositeľom práva, resp. povinností, o ktoré v spore ide a je jedným z predpokladov úspešnosti žaloby na určenie. Vecnú legitímáciu v spore o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, má predovšetkým ten, kto je zúčastnený právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v spore ide. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten účastník konania, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia, o ktoré v konaní ide, prípadne ktoré môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté (a na ktorých má právny záujem). Pasívnu vecnú legitímáciu má účastník konania, ktorý je nositeľom tomu zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti, alebo ktorého práva majú byť dotknuté. Treba zdôrazniť, že vecná legitímácia (ako aj naliehavý právny záujem na strane žalobcu) musí existovať v čase vyhlásenia rozsudku.

22. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, pritom platí, že súd je viazaný žalobou. Pri určovacích žalobách to pre žalobcu znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosť, z ktorých vyplýva vecná legitímácia účastníkov v čase rozhodovania súdu (hmotné právo, ktorého ochrany sa domáha), a súčasne existenciu naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení. Ak je totiž žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu procesne neprípustná, je vylúčené ďalej sa zaoberať žalobou vo veci samej (mutatis mutandis porovnaj rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 Cdo 26/07, 2 Cdo 231/07, 1 Cdo 91/2006.). Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacieho žaloby. Naliehavý právny záujem súd preto skúma v každom štádiu konania a to z úradnej povinnosti. Bez doloženej existencie takéhoto záujmu musí súd žalobu podľa § 137 písm. c/ CSP zamietnuť (ako neprípustnú). Ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby; preto súd po zaujatí záveru, že určovacia žaloba podľa § 137 písm. c/ CSP nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení procesne prípustným nástrojom na ochranu práva, zamietne takúto žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Základnou podmienkou dôvodnosti a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c/ CSP je teda existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rozumie sa tým právny záujem žalobcu. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosť, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi: žalovaným je popieraná existencia (neexistencia) práva, resp. právneho pomeru žalobcu, teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu); jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu a toto ohrozenie nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom. Naliehavý právny záujem sa viaže k žalobe, resp. k otázke, či určovacia žaloba môže byť spôsobilým procesným nástrojom ochrany práva. Identifikácia rozhodného hmotnoprávneho vzťahu, o ktorého (preventívne) určenie z dôvodu potreby ochrany žalobcu (dopadu na jeho majetkovú sféru) ide, vystihuje v spore otázku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. O splnení podmienky naliehavého právneho záujmu je možné však uvažovať iba v prípade, ak bude výrok súdneho rozhodnutia spôsobilý vystihnúť úplný obsah hmotným právom vymedzeného vzťahu, čo logicky predpokladá, že bude záväzný pre všetky jeho subjekty. Tak tomu môže byť zásadne iba vtedy, ak všetky tieto subjekty budú aj účastníkmi príslušného súdneho konania, keďže výrok právoplatného rozsudku, ak nejde o rozsudok o osobnom stave, je záväzný iba pre strany sporu. Z dôvodu nedostatku

naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení ako procesne prípustným nástrojom na ochranu práva, súd potom musí žalobu zamietnuť bez toho, aby sa zaoberal meritom veci, resp. vykonával dokazovanie napr. vyluchom svedkov.

23. Žalobou zo dňa 04.04.2011 podľa ust. § 80 písm. c) OSP (§ 137 písm. c./ CSP) v znení doplňujúcich uznesení súdu, ktorými súd na návrh žalobcu pripustil, aby do konania na strane žalovaného v 1. rade, pristúpili aj ďalšie strany sporu v 2. a v 3. rade, sa žalobca domáhal, aby súd určil, že jeho odvolanie z funkcie riaditeľa neziskovej organizácie správnu radou dňa 13.04.2010 je neplatné.

24. Naliehavý právny záujem na tomto určení žalobca odôvodnil tým, že správna rada neziskovej organizácie bolo nesprávne obsadená, pretože väčšinu jej členov tvorili zástupcovia nominovaní do funkcií ministrom zdravotníctva, hoci nezisková organizácia s názvom Revúcka medicínsko-humanitná, n.o., nebola štátnou ale súkromnou neziskovou organizáciou, a že teda právny úkon, ktorým bol žalobca z funkcie riaditeľa neziskovej organizácie odvolaný, je neplatný. Na pojednávaní dňa 04.05.2017 na výzvu súdu, aby preukázal naliehavý právny záujem právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca je presvedčený o tom, že je z dôvodu neplatnosti uznesenia správnej rady Rev. medicínsko-humanitnej n.o. zo dňa 13.4.2010 stále riaditeľom tejto neziskovej organizácie, pričom tento stav nevyplýva z registra n.o. a bez rozhodnutia súdu nie je možné vykonať zmeny v registri n.o. a odstrániť tak stav žalobcovej právnej neistoty v tom, či je alebo nie je osobou oprávnenou konať v mene tejto neziskovej organizácie. V prípade úspechu v spore, by mohol žalobca podať návrh na zápis zmeny v registri neziskových organizácií tak, že bude do registra späť zapísaná Revúcka medicínsko-humanitná n.o., a taktiež by bol zapísaný žalobca ako štatutárny zástupca Revúcka medicínsko-humanitnej n.o.. V prípade pozitívneho rozhodnutia o podanej žalobe, by bol žalobca oprávnený podať návrh na obnovu konania vo veci vedenej na OS Revúcka pod sp. zn. 7T 113/2012 (č.l. 526), v ktorom bol žalobca uznaný za vinného, že po tom, ako bol odvolaný z funkcie riaditeľa sa dopustil skutkov kladeným mu za vinu a ktoré boli aj dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru.

25. Súd je povinný v každom štádiu konania skúmať, či sú splnené podmienky konania. Súd po oboznámení sa so skutkovou podstatou prejednávanej veci má za preukázané, že žalobca bol počas výkonu svojej funkcie riaditeľa neziskovej organizácie v riadnom pracovnom pomere k tejto organizácii. Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona písm. f/ č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách riaditeľa neziskovej organizácie volí a odvoláva a určuje jeho plat, správna rada. V ďalšom sa na výkonu funkcie riaditeľa neziskovej organizácie v plnom rozsahu vzťahuje úprava ustanovení zákona č. 311/2001 Z.z., Zákonník práce v znení neskorších predpisov, o pracovnom pomere. Odvolaním z funkcie štatutárneho orgánu sa pracovný pomer neskončí. Podľa ustanovenia § 59 Zákonníka práce, pracovný pomer možno skončiť výlučne z dôvodov taxatívne uvedených v tomto ustanovení. Súd mal za preukázané, že pracovný pomer žalobcu k zamestnávateľovi, Revúcka medicínsko-humanitná, n.o., bol skončený písomným oznámením zamestnávateľa zo dňa 10.05.2010 z dôvodu podľa § 68 ods. 1, písm. b) Zákonníka práce o okamžitom skončení (č.l.521). Z potvrdenia Okresného súdu Revúcka (č.l.525) ako súdu príslušného na podanie žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru v rozhodnom čase podľa vtedy platného procesného predpisu Občianskeho súdneho poriadku zo dňa 11.12.2014 mal súd za preukázané, že žalobca takúto žalobu podľa § 77 Zákonníka práce v lehote dvoch mesiacov na súd nepodal. Podľa ust. § 36 Zákonníka práce, k zániku práva preto, že sa v ustanovenej lehote neuplatnilo na súde, dochádza, okrem iných dôvodov, aj v prípade ustanovenia § 77 Zákonníka práce. Ide o hmotnoprávnu lehotu, na ktorú súd prihliadne aj v prípade, ak to účastník konania nenamieta. V takom prípade je v zmysle konštantnej judikatúry a súdnych rozhodnutí skončenie pracovného pomeru na základe jednostranného právneho úkonu zamestnávateľa alebo zamestnanca platné, aj keby právny úkon smerujúci ku skončeniu pracovného pomeru bol z iných dôvodov neplatný. Ak by navrhovateľ v súlade s ustanovením § 77 Zákonníka práce uplatnil svoje pracovnoprávne nároky u príslušného súdu, naliehavosť právneho záujmu by v takomto prípade nepreukazoval, pretože ide o právnu skutočnosť, ktorá je upravená priamo zákonom. Pracovnoprávne postavenie žalobcu v neziskovej organizácii Revúcka medicínsko-humanitná, n.o., by sa už nemohlo zmeniť s poukazom na zánik jeho pracovného pomeru k tomuto zamestnávateľovi ešte v roku 2010.

26. Žalobca bol právoplatne odsúdený pre úmyselnú trestnú činnosť ku škode žalovanej 2., ktorej sa dopustil ako riaditeľ tejto n.o., a to rozsudkom Okresného súdu Revúcka sp. zn. 7T/59/2012 zo dňa 22.10.2014, odvolanie žalovaného v tejto veci bolo zamietnuté uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/4/2015 zo dňa 25.02.2015 a dovolanie žalobcu bolo odmietnuté Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/57/2015 zo dňa 20.01.2016. Žalobca bol ďalej odsúdený za úmyselný trestný čin ku škode žalovanej spáchaný po tom, ako bol odvolaný z funkcie riaditeľa n.o. právoplatným rozsudkom Okresného súdu Revúcka sp. zn. 7T/113/2012 zo dňa 30.09.2015. Za tohto právneho stavu

tak žalobca nemôže preukázať ani ním naliehavý právny záujem, že prípade pozitívneho rozhodnutia o podanej žalobe, by bol žalobca oprávnený podať návrh na obnovu konania vo veci vedenej na OS Revúca pod sp. zn. 7T 113/2012 (č.l.526), v ktorom bol žalobca uznaný za vinného, že po tom, ako bol odvolaný z funkcie riaditeľa sa dopustil skutkov kladených mu za vinu.

27. Z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení ako procesne prípustným nástrojom na ochranu práva, súd potom žalobu zamietol bez toho, aby sa zaoberal meritom veci, posúdil pasívnu vecnú legitimitáciu ako základnú podmienku určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, pripustil zmenu žaloby zo dňa 04.05.2017 a vykonával dokazovanie napr. výsluchom svedkov. Bez rozhodnutia súdu nie je ohrozené právo žalobcu a jeho právne postavenie tak nie je neisté.

28. 26. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. 27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaní v 1.2. a 3. rade mail vo veci plný úspech, preto im súd priznal proti neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške.

30. 28. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).